

ARTS EN SAMENLEVING.

BESPREKINGEN.

Wettelijke bepalingen omtrent de vervuiling van openbaar water in Engeland. — In *The Medical Officer* van 7 Januari j.l. zet A. BEBBINGTON, rechtskundig raadsman der West Riding of Yorkshire Rivers Board uiteen, in welke wettelijke bepalingen de zorg voor de rivieren in Engeland is vastgelegd. Dat de bestaande wetten verouderd en onvoldoende zijn, evenals dat in Nederland het geval is, is een reeds lang bekend feit. Het heeft in het vorige jaar aan een deputatie van belanghebbenden aanleiding gegeven tot een bezoek aan den betrokken minister, teneinde de dringende behoefte aan een doeltreffenden regeling met klem te bepleiten. Die regeling zou moeten bestaan in het instellen van een centraal lichaam, met de noodige bevoegdheden toegerust, en de oprichting van zoogenaamde riviercommissies voor alle rivieren in Engeland en Wales. Van deze laatsten zijn er thans slechts enkele, terwijl verder de verschillende graafschappen afzonderlijke bepalingen voor hun gebied hebben gemaakt. Dat dit laatste moeilijkheden geeft bij die rivieren, die door meer dan een graafschap stroomen, is duidelijk. Vandaar dan ook het streven naar vermeerdering van het aantal riviercommissies, die van graafschapsgrenzen onafhankelijk zijn.

Veel succes schijnt deze stap bij den minister niet te hebben gehad: men kreeg te hooren, dat nog meer onderzoekingen noodig waren, vóór men kon zeggen, de beste methodes ter reiniging van het afvalwater van steden en fabrieken te hebben gevonden. Men mag deze opmerking heden ten dage zeker misplaatst noemen: het aantal gevallen, waarin men geen bevredigende zuiveringsmethode kan aangeven, is zeer klein.

Schrijver geeft nu een overzicht van het in Engeland bestaande gewoonte-recht, dat een aanwonende toestaat, een waterloop te vervuilen op grond van het feit, dat hij dit reeds twintig jaar lang gedaan heeft, en er geen publieke schade mede wordt gesticht.

De gevolgen van deze toegeeflijkheid bleven niet uit en omstreeks 1850 bleek strenger ingrijpen noodig. Sedert 1848 (Public Health Act) zijn vele beperkende bepalingen in het leven geroepen, waarvan de tegenwoordig nog geldende Rivers Pollution Prevention Act (1876) de voornaamste is. Zij verbiedt het loozen van vasten en vloeibaren afval in rivieren en kanalen, onverschillig of deze reeds vervuild zijn, en verder van afvalwater van fabrieken en mijnen, behalve na toestemming van den minister van Openbare Gezondheid. Dezelfde minister kan echter toestemming geven tot een gerechtelijke vordering tegen den verontreinigenden mijn, tot verbetering van den bestaanden toestand. Men treft in de wet mede bepalingen aan, die stedelijke autoriteiten dwingen kunnen, fabriekswater in de riolen toe te laten. Daardoor wordt dus de reiniging van dit water in één hand gebracht, die meestal meer bevoegd is dan die van de fabriekseigenaars.

Behalve deze wet geldt nog de Salmon and Freshwater Fisheries Act van 1923, die de zoetwatervisscherij beschermt. De schrijver wijst ten slotte op de wenschelijkheid tot uitbreiding van het aantal „joint committees”, die de belangen van een bepaalde rivier in haar geheel behartigen. Ook voor Nederland geldt dit in hooge mate. Wel is men hier en daar, in Twente en Zuid Limburg, bezig met pogingen in deze richting, maar zij schijnen weinig voortgang te maken. Men kan dit langzame tempo slechts betreuren.

J. SMIT.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

ENQUÊTE OVER HET VOORKOMEN VAN MALARIA IN GRONINGEN, DRENTHE EN OVERIJSSSEL. — De inspecteur der volksgezondheid, dr. BEKENKAMP heeft in het Januarinummer 1928 van de *Verlagen en Mededeelingen betreffende de Volksgezondheid* de uitkomsten medegedeeld van een enquête over het voorkomen van malaria in de drie bovengenoemde provincies. Het bleek, dat in Groningen 54 gevallen van malaria zijn voorgekomen, verschillende zieken waren echter buiten de stad besmet. De stad is wel niet malariavrij, maar het aantal autochtone gevallen is allermintst verontrustend. De beide malariahaarden zijn Appingedam en Delfzijl. De Staatscommissie van 1919 schreef in haar rapport, dat in Delfzijl toentertijd malaria voortdurend voorkwam, in Appingedam kwam de ziekte 50 jaar geleden veel voor. De afwatering was toen gebrekkig; na 1910 kwamen weer meer gevallen. Ook uit persoonlijke herinneringen weet dr. BEKENKAMP, dat de gemeenten langs den Dollard een slechten naam hadden met betrekking tot malaria. Toch kon hij tusschen 1894 en 1916 eigenlijk geen enkel typisch geval van malaria waarnemen; dit werd anders na 1916, toen gevallen uit Alkmaar werden ingevoerd. In 1926 werden in Appingedam en in Delfzijl een comité uit de bevolking opgericht voor de malariabestrijding, welke krachtig ter hand is genomen. Het gevolg hiervan was, dat volgens het oordeel der drie in Appingedam practiseerende geneesheeren het aantal gevallen ongeveer 50 pCt. is gedaald.

In de provincie Drenthe komt malaria zeer sporadisch voor, 63 geneesheeren, practiseerende in 32 gemeenten, maken samen melding van 23 gevallen van malaria, waarvan in Assen 10 zijn waargenomen. In de gemeente Borger werden 3 gevallen gemeld, welke de geneesheer voor autochtoon houdt. In Hoogeveen werden twee patiënten in het vacantiëkoloniehuis behandeld en drie zieken in Hollandscheveld waren in Noord-Holland besmet. Behalve de gevallen te Borger waren alle anderen elders verkregen infecties. Men kan dus zeggen, dat in de provincie Drenthe practisch geen malaria voorkomt.

Ook de provincie Overijssel is nagenoeg malariavrij. Van de 175 geneesheeren waren er slechts 27, die in het jaar 1927 een geval van malaria hadden gezien. Alleen in den N.W. hoek schijnen nog autochtone gevallen voor te komen, n.l. te Kampen, Kuinre en Giethoorn.

HET STELSEL VAN PFLAUNDLER BIJ MAZELEN EN KINKHOEST OP SCHOOL. — Kinderen, die voor het eerst naar school gaan, staan bloot aan velerlei besmettingen. PFLAUNDLER berekende de sterfte = aantal stergevallen per ziektegevallen voor de verschillende besmettelijke ziekten te München en kreeg de volgende uitkomsten:

	mazelen	kinkhoest	roodvonk	diphtherie
a. 1 jaar	23	20	38	72
b. 2—5 „	4.5	5.—	16.—	27.—
c. 6—10 „	0.5	0.4	6.6	9.2
d. volgende jaren	0.3	0.4	2.2	1.1